

KERSTTOESPRAAK 2012

Karel Frielink

Het is vandaag vrijdag 14 december 2012. Eén dag uit de 366 dagen van dit schrikkeljaar. In ons collectieve geheugen zegt het jaar 2012 ons meer dan deze 14e december zelf. Over de voorbije elf en een halve maand kunnen we al een aardig mondje filosoferen. Over 14 december zelf maar voor een deel, want het etmaal is nog niet om en we weten ook nog niet precies wat deze dag de wereld heeft gebracht. Ik beschik nog steeds niet over de spreekwoordelijke 'glazen bol'. En ik weet eerlijk gezegd ook niet wat ik zou doen als ik die glazen bol wel zou hebben.

De toekomst blijft dus de ongeschreven bladzijde. Daarom neem ik jullie even mee naar een stukje geschiedenis. Op 14 december van het jaar 577 werd de stad Constantinopel (het huidige Istanbul) getroffen door een zware aardbeving. Op 14 december 1503 werd de Franse apotheker en astroloog Nostradamus geboren.¹ Op 14 december 1799 overleed George Washington, de eerste president van de Verenigde Staten van Amerika, op 67 jarige leeftijd. Op 14 december 1900 publiceerde Max Planck zijn studie over de kwantummechanica. Op 14 december 1902 werd de eerste telegraafkabel gelegd onder de Stille Oceaan.

Op 14 december 1911 bereikte de Noor Roald Amundsen als eerste de zuidpool. Op 14 december 1927 werd Irak onafhankelijk van het Verenigd Koninkrijk. Op 14 december 1944 verbood de Duitse bezetter het gebruik van electriciteit in delen van Nederland. Op 14 december 1946 besliste de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om haar hoofdzetel te vestigen in New York. Het imposante gebouw is overigens een ontwerp van de Braziliaanse toparchitect, wijlen Oscar Niemeyer. Op 14 december 1960 werd de OESO, dat is de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, opgericht te Parijs. Op 14 december 1967 was de creatie van het DNA in een proefbuis een feit.²

Op 14 december 1969 maakten de 'Jackson Five' hun eerste verschijning in de Ed Sullivan Show. Op 14 december 1977 was er de premiere van de film 'Saturday Night Fever'. Op 14 december 1981 annexeerde Israël de Golanhoogten van Syrië. Op 14 december 1995 werd er in Parijs een vredesakkoord getekend tussen de presidenten van Bosnië, Servië en Kroatië. Op 14 december 1998 schrapte de PLO de 'vernietiging van de staat Israël' uit zijn handvest. Op 14 december 2001 pakte Pieter van den Hoogenband het Europees record op de 200 meter vrije slag.

Op 14 december 2003 werd het Teatro La Fenice, het operagebouw van Venetië, heropend (het gebouw was in 1996 in brand gestoken door bouwvakkers). Op 14 december 2010 overleefde de regering van premier Berlusconi een vertrouwensstemming met een miniem verschil (314 stemmen voor zijn regering – 311 stemmen tegen): meteen daarop braken er overigens zware

¹ Faam verwierf Nostradamus door de publicatie van zijn voorspellingen in *Les Prophéties* (de eerste editie verscheen in 1555). Zie: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Nostradamus>

² <http://www.newscientist.com/article/mg20627621.600-venter-the-implications-of-our-synthetic-cell.html>

rellen uit in Rome, waarbij er negentig gewonden vielen, waaronder vijf politieagenten. Vandaag, het is te triest voor woorden, zijn in Connecticut 20 schoolkinderen en 6 volwassenen doodgeschoten. Eén gek die in korte tijd zoveel leed kan veroorzaken.

En... vandaag houdt Spigt Dutch Caribbean haar kerstdiner... Laat de ellende van anderen ons doen beseffen dat we ons gelukkig mogen prijzen dat we hier vanavond van elkaar kunnen genieten in vrijheid en welvaart.

14 december, beste mensen? Laten we een beetje filosoferen.³ Politiek, wetenschap, natuur, sport, muziek, kunst, cultuur, oorlog, avontuur. Met leven en dood als *constante*. Met opwinding, verdriet, passie, strijd, ontdekking, verontwaardiging, rust en onrust als *variante*. Realiteit of illusie? Het is maar hoe je het bekijkt. Ik zie de parallel tussen het individu en iedere dag in zijn of haar bestaan. Die gemene deler kwalificeren wij als uniek. Dat 'uniek zijn' van ieder mens is een universeel recht. Het kan geen kwaad om dit te koesteren. Met geluk en opwinding als ultiem doel in het leven? Wie weet, ook daarin is onze gedachtengang uniek.

Het label 'uniek' is niet exclusief voorbehouden aan een individu of een dag, zoals bijvoorbeeld 14 december. 'Uniek' is eveneens een kwaliteit die kan worden toegeschreven aan ons eiland, Curaçao. Dat weten we, dat voelen we, dat ervaren we. Oneindige toepassingen in een ontastbare dimensie, zo lijkt het wel. De liefde voor ons eiland maakt heel wat emoties los. Hier leven we, werken we, communiceren we. Hier klopt ons hart. Gaat het goed met het eiland, dan zijn we hoopvol. Gaat het slecht, dan is er bezorgdheid. Uiteraard, ieder op zijn of haar unieke manier, maar toch.

Het afgelopen jaar bracht ons aardig wat onrust. En laten we eerlijk wezen, de mondiale situatie heeft er niet toe bijgedragen dat de hoop op een gunstige kentering een duwtje mee kreeg. In die zin is de situatie op ons eiland niet uniek. De economie zit in het slop, de koopkracht is gedaald, de investeringen blijven vooralsnog uit, de export blijft achter bij de import met als gevolg een verslechterde betalingsbalans en een dalende deviezenvoorraad. De overheidsfinanciën staan onder zware druk en dan heb ik het nog niet eens over de noodzakelijke hervormingen in de sociale zekerheid. Kortom, het zijn spannende tijden, waarbij de macro-uitdagingen zich onvermijdelijk op het micro-niveau zullen manifesteren. Dat betekent dat we er allemaal mee te maken hebben of krijgen.

Als gemeenschap zijn wij de ervaringsdeskundigen uit eerste hand. Maar al te dikwijls wordt de parallel getrokken tussen kleinschaligheid en kwetsbaarheid. Ik vind dit getuigen van weinig ambitie. Laten we daarom die kleinschaligheid ombuigen tot een kans, een asset, een tool waar we met zijn allen onze eigen bijdrage kunnen leveren aan de ontwikkeling van het collectieve welzijn van het eiland. Laten we de grenzen van dat gemeenschappelijk belang opzoeken. De toekomst is de ongeschreven bladzijde. Die kunnen we nu gaan invullen. Dat is onze kracht. En waarom hebben we hier met zijn allen belang bij? Ik denk, omdat we houden van ons eiland.

³ Zie ook mijn stuk *Zin en onzin van het leven*, in: *Amazing! Vriendenboek Ralph Palm*, uitgegeven door de Stichting Publicaties KPMG Meijburg Caribbean, 2011, blz. 80-81.

Omdat rust zoveel leuker is dan onrust. Omdat liefde veel gezonder is dan angst. Omdat er altijd kansen zijn, waar we ook zijn.

Ik ben trots op ons team. Ik ben blij dat ik er deel van mag uitmaken. In ons streven naar verdere ontwikkeling, betere dienstverlening, maar ook betere interne communicatie, zie ik mijn eigen onvolmaaktheden en voel ik de behoefte om te leren, te ervaren, te sparren, te reflecteren. Dat ik dit samen met jullie kan doen stemt mij blij en hoopvol. Ik zie in ons kantoor een mooie puzzel die vele vormen kan aannemen binnen een omgeving waar expertise, flexibiliteit, creativiteit, assertiviteit, betrokkenheid en vertrouwen belangrijke elementen zijn. Een kantoor waar de kritische noot, die ruimte voor reflectie, een onlosmakelijk onderdeel vormt van onze kantoorcultuur. Is dit de makkelijkste weg? Nee, beslist niet. Onze diversiteit maakt echter dat wij die weg kunnen bewandelen. Dat, beste mensen, is onze kracht.

We naderen het einde van een turbulent 2012. Ik geloof heilig in de kracht van samenwerking: op kantoor, thuis, onder vrienden, in verenigingsverband of waar dan ook.

Tenslotte: niets is tijdverlies als je van je dag geniet. Oprecht dank voor jullie toewijding, betrokkenheid en inzet. Ik wens iedereen een bon Pasku, een veilige jaarwisseling en een heel gezond en voorspoedig 2013.

Curaçao, 14 december 2012